

Overweging 5e zondag door het jaar: Iedereen zoekt U!

Lezingen: Job 7,1-4.6-7 en Marcus 1,29-39

4 februari 2018

Dolf van der Linden, osa

Beste medegelovigen,

Wij zijn nog steeds aan het begin van het Marcus-evangelie.

Jezus is volop aan het werk. Hij heeft een drukke dag gehad, hij heeft zijn groep leerlingen bij elkaar en zij gaan met hem een hele nieuwe toekomst in. Hun leven zal totaal veranderen.

Hij is niet zomaar iemand, want zoals we hoorden: Hij handelt en spreekt met gezag. In tegenstelling tot de Farizeeën, die alleen maar napraten en aan scherpslijperij en muggenzifterij deden.

Jezus woorden en daden komen recht uit zijn hart. Zijn bewogenheid werkt in anderen, gaat door. Hij zal laten horen en voelen wie en wat de echte God is, Hoe de enige ware God zijn mensen ter harte gaat. Hij alleen kan deze grandioze opdracht vervullen. Het zal hem wel alles, alles kosten.

Jezus was goed in contacten leggen. Hij kon zeer goed vertrouwen in mensen opbouwen. Hij was een innemende persoonlijkheid. Zijn contactuele eigenschappen waren goed ontwikkeld.

Wat was nu de eigenlijke Bron, waar Hij steeds uit putte? Waren dat de genoemde kwaliteiten van omgang met de mensen? Moest hij het hebben alleen van deze kwaliteit? Goed met mensen kunnen omgaan?

Vroeg nog diep in de nacht stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plek waar hij bleef bidden – Jezus en de nacht!

De nacht als plaats van gebed. De stilte van de nacht, de eenzaamheid van de nacht. In de nacht verliezen de dingen hun contouren en afbakening. Er zijn geen beelden te zien, er zijn geen herkenningspunten. In de eenzaamheid van de nacht valt veel weg: eigenlijk zijn we in de nacht ontdaan van alles: onze identiteit, ons gevoel van: Hier ben ik, wie doet me wat; onze almachtgevoelens, onze belangrijkheid.

Maar dit is nu de beste plek voor Jezus om tot de Bron te gaan, tot zijn hemelse Vader te bidden. Juist in deze donkere leegte kan God binnenkomen en gaan werken. De stilte, de nacht, dé ontmoetingsplek van God met Jezus.

Jezus zocht dit, Hij had het nodig. In dit mysterie, in volle relatie, daar ontspringt de Bron van alle liefde die Hij gaat geven. In de evangeliën horen wij vaak dat hij naar de Bron gaat.

Wat heeft ons dit te zeggen: Deze gang naar de Bron, deze gang naar de stilte en het grote mysterie waarin ook wij leven, dat is ons geloven.

We hoeven het niet te zoeken in grote begaafdheden, in eigen macht, in zelfverzekerdheid. We hoeven het niet te zoeken met of in een opgeblazen IK. Om God te ontmoeten.

Aan de Bron ontvangen we troost, sterkte, hoop, en vrede van binnen.

We moeten wel een plaats zoeken waar dit gebeurt.

Het kan overal gebeuren: een plek zoeken waar we af en toe echt het diepste, het wezenlijke van ons hart, openen, en ons zo geborgen en opgenomen voelen in het grote mysterie van Gods liefde.

Dat de Geest ons daartoe aanzet. Amen.